

Krvava bajka – Desanka Maksimović

Bilo je to u nekoj zemlji seljaka
Na brdovitom Balkanu,
Umrla je mučeničkom smrću
Četa đaka
U jednom danu.

Iste su godine
Svi bili rođeni,
Isto su im tekli školski dani,
Na iste svečanosti
Zajedno su vođeni,
Od istih bolesti svi pelcovani,
I sví umrli u istom danu.

Bilo je to u nekoj zemlji seljaka
Na brdovitom Balkanu,
Umrla je mučeničkom smrću
Četa đaka
U jednom danu.

A pedeset i pet minuti
Pre smrtnog trena
Sedela je u đačkoj klupi
Četa malena
I iste zadatke teške
Rešavala: koliko može
Putnik ako ide peške...
I tako redom.
Misli su im bile pune
Istih brojki,
I po sveskama u školskoj torbi
Besmislenih ležalo bezbroj
Petica i dvojki.

Pregršt istih snova
I istih tajni
Rodoljubivih i ljubavnih
Stiskali su u dnu džepova.
I činilo se svakom
Da će dugo,
Da će vrlo dugo,
Trčati ispod svoda plava
Dok sve zadatke na svetu
Ne posvršava.

Bilo je to u nekoj zemlji seljaka
Na brdovitom Balkanu
Umrla je mučeničkom smrću
Četa đaka
U jednom danu.

Dečaka redovi celi
Uzeli se za ruke
I sa školskog zadnjeg časa
Na streljanje pošli mirno
Kao da smrt nije ništa.
Drugova redovi celi

Istog časa se uzneli
Do večnog boravišta.

Stojte, galije carske! U ime svesne pošte
Klizite tihim hodom.
Opelo držim, kakvo ne vide nebo jošte
Nad ovom svetom vodom!